

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

שתי משניות ליום-

משנה שלמה

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר:

"הליכות עולם לו" - אל תיקרי הליכות אלא הלכות".

רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני

הלימוד היומי לעילוי נשמת החייל רב הי"ד בן שמואל ודבורה ע"ה
הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא אליהו כהן זצוק"ל

לעילוי נשמת

הרה"ק רבי אברהם
מתתיהו ב"ר מנחם נחום
זצוק"ל
כ"ק האדמו"ר משטפנסט

הרה"ק רבי חיים זאנוויל
ב"ר משה זצוק"ל
כ"ק האדמו"ר מריבניץ

משנה ד

**יוֹסִי בֶּן יוֹעָזָר אִישׁ צִרְדָּה שֶׁם מְקוֹם יוֹסִי בֶּן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם *
קָבְלוּ מֵהֶם הָיוּ תַלְמִידֵי שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק וְאַנְטִיגֶנוֹס. יוֹסִי בֶּן יוֹעָזָר אִישׁ
צִרְדָּה שֶׁהָיָה הַנְּשִׂיא אוֹמֵר, יְהִי בֵיתְךָ בֵּית וְעַד לַחֲכָמִים תִּשְׁתַּדַּל
שֶׁתַּלְמִידֵי חֲכָמִים יִלְמְדוּ בְּבֵיתְךָ וְכך תוּכַל גַּם אֶתָּה לִלְמוֹד מִמָּה שֶׁהֵם לומדים, וְהָיָה
מִתְאַבֵּק בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם שֶׁתֵּלַךְ אַחֲרֵי מָה שֶׁהֵם מְלַמְדִּים וּמוֹרִים, וְהָיָה
שׁוֹתֶה בַּצֵּמָא אֶת דְּבָרֵיהֶם לִמַּד מֵהַחֲכָמִים מִתּוֹךְ הַשְׁתוֹקָקוֹת גְּדוּלָּה, כְּמוֹ
אָדָם שֶׁתֵּאָב לְדַבֵּר שְׂאִין לוֹ, וְלֹא כְּמוֹ אָדָם שֶׁבַע שְׁמִתּוֹךְ שִׁישׁ לוֹ הוּא כְּבָר בּוֹרֵר מִה
הוּא רֹצֵה וּמָה לֹא:**

* ממשנה זו מתחילה תקופת הזוגות, והרב הראשון שמוזכר היה הנשיא, והרב השני היה אב בית
הדין

תלמוד מהם איזה דבר חכמה. משלו משל למה הדבר דומה, לנכנס לחנותו של בשם, אע"פ שלא לקח כלום, מ"מ ריח טוב קלט והוציא עמו:
והיו מתאבקים בעפר רגליהם - כלומר שתלך אחריהם. שהמהלך מעלה אבק ברגליו, וההולך אחריו מתמלא מאבק שהוא מעלה ברגליו. פירוש
אחר, שתשב לרגליהם על הארץ. שכך היו נוהגים שהרב יושב על הספסל והתלמידים יושבים לרגליו על גבי קרקע:
והיו שותה בצמא את דבריהם - כאדם צמא ששותה לתאבון, ולא כאדם שבע שקץ במוזנו שמואס אפילו בדברים הערבים וטובים:

משנה ה

**יוֹסִי בֶּן יוֹחָנָן שֶׁהָיָה אֶב בֵּית דִּין אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר, יְהִי בֵיתְךָ פְּתוּחַ
לְרוּחָה שְׂיוּכְלוּ אוֹרְחִים לְהִכְנִס אֵלָיו בְּקִלּוֹת, וְיִהְיוּ עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתְךָ שֶׁתּוֹצִיא
כֶּסֶף עַל צַדִּיקָה לְעַנֵּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא עַל עֲבָדִים מִעַם אַחֵר, וְאַל תִּרְבֶּה שִׂיחָה עִם
הָאִשָּׁה אֶל תְּדַבֵּר הַרְבֵּה עִם נָשִׁים. בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ שְׂאִין לְהַרְבּוֹת עִימָה שִׂיחָה,
קֵל וְחֹמֶר בְּאִשְׁתְּ חֲבֵירוֹ וּמִתּוֹךְ כֵּךְ נִלְמַד שְׂאִין לְהַרְבּוֹת בְּדִיבּוּרִים עִם אִשָּׁה
שֶׁאִינָה אִשְׁתּוֹ. מִכָּאֵן מִתּוֹךְ זֶה.. אָמְרוּ לִמְדוּ חֲכָמִים, פֶּל זִמָּן שְׂאִדָּם
מִרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה אִם אָדָם מְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם נָשִׁים, גּוֹרֵם רָעָה
לְעַצְמוֹ זֶה מְבִיא אוֹתוֹ לְעִבּוֹר הַרְבֵּה עֲבִירוֹת, וּבּוֹטֵל מִדְּבָרֵי תוֹרָה וְגוֹרֵמַת
לוֹ לֹא לִלְמוֹד תּוֹרָה, וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֶנֶם וְע"י כֵּךְ בִּסּוּף יִקְבַּל עַל כֵּךְ עוֹנֵשׁ:**

רבינו עובדיה מברטנורא

יהי ביתך פתוח לרוחה -
כביתו של אברהם אבינו
ע"ה שהיה פתוח לארבע
רוחות העולם, כדי שלא
יצטרכו האורחים להקיף
למצוא הפתח:
ויהיו עניים בני ביתך -
ולא יקנה עבדים לשמשו.
מוטב שיהנו ישראל
מנכסיו ולא זרע כנען
הארוך:
באשתו אמרו - מדקאמר
עם האשה ולא אמר עם
אשה, למדנו שבאשתו
אמר. אית דמפרשי,

באשתו נדה בלבד, שלא יבוא לידי הרגל עבירה. ומדברי המשנה נראה, דאפילו באשתו טהורה. וכן אמרו חז"ל (נחגיגה ד') מגיד לאדם מה שיחזק
אפילו שיחה קלה שבין איש לאשתו מגידין לו בשעת הדין. אלא א"כ צריך לפייסה לדבר מצוה, כגון רב דשח ושחק ועשה צרכיו:

מכאן אמרו חכמים - רבינו הקדוש שסידר המשניות כתבה, מדברי חכם זה שאמר ואל תרבה שיחה עם האשה למדו חכמים לומר, כל זמן שאדם
מרבח שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו. מצאתי כתוב, כשאדם מספר לאשתו קורותיו כך וכך אירע לי עם פלוני, היא מלמדתו לחרחר ריב,
כגון קורח שסיפר לאשתו מה שעשה משה שהניף את הלויים תנופה, והביאתו בדבריה לידי מחלוקת. אי נמי, מתוך שהוא מספר לה שחבריו גינוהו
וביישוהו אף היא מבזה אותו בלבה, וזה גורם רעה לעצמו:

ובוטל מדברי תורה - שנמשך אחר דברים בטלים ואינו עוסק בתורה:

לעילוי נשמות

מוורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת יבלחט"א הרב ישראל צבי יאיר שליט"א
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת @MISHNA.SHLEMA

או לשלוח הודעה לנייד 052-5802345 או 053-4287288